

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18. února 2021 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ladislavy Lužanové a přísedících Ludmily Hyské a Dagmar Markovičové

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v Kladně, trvale bytem [adresa obžalovaného], t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Vinařice,

je vinen, že

dne 11. 10. 2020 v době od 17:50 hodin do 18:10 hodin v Kladně, v ulici Italská č. p. 50, na prodejní ploše obchodního domu Kaufland, vložil do připravené příruční tašky dvě láhve Tatranského čaje 52%, objem lahve 0,7 litru, v hodnotě 579,90 Kč za kus, následně se přesunul k pokladní zóně, kde podlehl zábradlí v úmyslu si zboží bez zaplacení присвоjit, kdy byl zachycen ostrahou obchodního domu, čímž poškozené společnosti Kaufland Česká republika v.o.s., IČ: 251 10 161, způsobil škodu ve výši 1.159,80 Kč,

a tohoto jednání se obžalovaný dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 25. 2. 2020, sp. zn. 6 T 7/2020, v právní moci dne 18. 8. 2020, odsouzen mj. pro přečin krádeže podle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku,

přičemž se výše uvedeného jednání dopustil v době nouzového stavu, vyhlášeného dne 30. 9. 2020 usnesením vlády České republiky č. 957, publikovaným pod č. 391/ 2020 Sb., kterým vláda, v souladu s čl. 5 a 6 Ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, vyhlásila pro celé území České republiky nouzový stav od 0:00 hodin dne 5. října 2020 na dobu 30 dnů z důvodu ohrožení zdraví, v souvislosti s prokázáním výskytu vysoce nakažlivého koronaviru SARS-CoV-2 způsobujícího nemoc COVID-19,

tedy

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen, a spáchal takový čin za stavu jiné události vážně ohrožující život, nebo zdraví lidí, veřejný pořádek, nebo majetek,

čímž spáchal

zločin krádeže podle § 205 odstavec 2, odstavec 4 písmeno b) trestního zákoníku,

za což se odsuzuje

podle § 205 odstavec 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] se k jednání uvedenému ve výroku obžaloby v přípravném řízení doznal s tím, že odcizené lahve alkoholu chtěl prodat a z utržených peněz zaplatit ubytování v Hotelu Kladno, jinak by zůstal na ulici a nemohl by jít druhý den do práce, kam měl nastoupit. Odcizené láhve vydal pracovníkům ostrahy a byly vráceny prodejně. V hlavním líčení prohlásil, že je vinen uvedeným skutkem, nesouhlasí však s jeho právní kvalifikací. Důkazy a skutečnosti prokazující jeho vinu označil za nesporné a netrval na jejich dokazování. K motivaci svého jednání uvedl shodně tolik, že nutně potřeboval peníze na zaplacení ubytování, které musel uhradit do 19:00 hodin téhož dne, vzhledem k tomu, že byl vyhlášen lockdown a od druhého dne byly recepce uzavřené.

2. S ohledem na stanovisko státního zástupce, který stran nesporných skutečností učinil stejné prohlášení jako obžalovaný, soud od dokazování těchto nesporných skutečností upustil, a vzal proto za prokázaný skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku. O vážnosti a pravdivosti těchto prohlášení totiž s ohledem na obsah trestního spisu není pochyb. Stejně tak není pochyb o tom, že byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného] odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 25. 2. 2020, č. j. 6 T 7/2020-194, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, přičemž byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 6. 6. 2019, č. j. 4 T 94/2018-72, jímž byl uznán vinným přechinem krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku. Rozsudek nabyl právní moci dne 18. 8. 2020, kdy Krajský soud v Praze svým usnesením č. j. 10 To 149/2020-235, zamítl odvolání obžalovaného a rozhodl o odvolání poškozených.

3. Pokud obžalovaný na prodejní ploše samoobslužné prodejny vložil do své tašky dvě láhve alkoholu v celkové prodejní ceně 1 159,80 Kč a prodejnu opustil, aniž by je zaplatil, přisvojil si tyto cizí věci, věci, k nimž nebyl nadán vlastnickým ani jiným obdobným právem, zmocnil se jich a nakládal s nimi jako s vlastními. Jednal tak jednak přesto, že byl v posledních třech letech odsouzen pro krádež výše uvedeným pravomocným rozhodnutím Okresního soudu v Kladně. Jednal tak v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

4. Obžalovaný se tohoto jednání dopustil v době, kdy byl vyhlášen usnesením vlády České republiky ze dne 30. 9. 2020 č. 957, publikovaným pod č. 391/ 2020 Sb., v souladu s čl. 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, nouzový stav pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru, označovaného jako SARS CoV-2, na území České republiky. Nouzový stav byl vyhlášen v souvislosti s událostí vážně ohrožující životy nebo zdraví lidí, a to od 00:00 hodin dne 5. října 2020 na dobu 30 dnů. Dne 12. 10. 2020 byl tedy již v platnosti. K tomu je třeba poukázat na masivní informovanost, četnost sdělování závažnosti a důvodu vyhlášení nouzového stavu ve všech sdělovacích prostředcích, informování o všech opatřeních, která je třeba přijmout, včetně

informací o přísnějším postihu trestné činnosti páchané v době vyhlášení nouzového stavu. Tyto skutečnosti a přijatá opatření byly také běžným tématem hovoru všech vrstev společnosti. Soud má tedy za to, že obžalovaný jednal přinejmenším v nepřímém úmyslu ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, tedy že byl srozuměn s tím, že je vyhlášen nouzový stav a o opatřeních nouzový stav provázejících, o čemž svědčí i skutečnost, že v prostorách obchodu si kryl ústa a nos rouškou.

5. Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalovaného, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud přihlédl k doznání obžalovaného a jeho spolupráci s orgány činnými v trestním řízení, včetně jeho postoje k dokazování v hlavním líčení. Vzal v úvahu také výši způsobené škody a skutečnost, že k zamýšlenému následku nakonec nedošlo, když odcizené zboží bylo obžalovanému odebráno a vráceno nepoškozené zpět do prodeje. Tuto skutečnost však nelze nikterak přeceňovat, protože se tak nestalo přičiněním obžalovaného, ale díky bdělosti a včasnému zákroku pracovníků bezpečnostní služby střežící prodeje. Soud také vzal v úvahu výši dosud nevykonaného trestu, který byl obžalovanému uložen rozsudkem Okresního soudu v Kladně sp. zn. 6 T 7/2020. Na straně druhé je třeba přihlídnout k tomu, že obžalovaný jednal ze ziskuchtivosti, s rozmyslem a po předchozím uvážení, o čemž svědčí jeho vyjádření o tom, že záměrně vzal dvě láhve alkoholu proto, že očekával, že jejich prodejem získá polovinu jejich prodejní ceny. Obžalovaný je rozvedený, je otcem dvou dětí. Dosáhl základního vzdělání, před nástupem výkonu trestu nepracoval, neměl žádný příjem. Je nemajetný. V evidenci přestupků má dva záznamy, a to z roku 2018 pro přestupek proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, a z roku 2020 pro přestupek podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách (neoprávněné přechovávání návykové látky v malém množství pro vlastní potřebu), za které mu byly uloženy v obou případech pokuty. Ani před soudem není obžalovaný žádným nováčkem. V rejstříku trestů má již 19 záznamů, převážně pro majetkovou, ale i pro násilnou trestnou činnost, byť ne ke všem odsouzením lze přihlížet jako k přitěžující okolnosti, když některá jsou zahlazena ze zákona. Soud také nepřihlížel k posledním odsouzením Okresním soudem v Kladně sp. zn. 6 T 7/2020, resp. sp. zn. 4 T 94/2019, neboť se k nim vztahuje zpětnost. Jsou tedy obsažena v právní kvalifikaci jednání obžalovanému a nelze mu je přičítat k tíži dvakrát.

6. Soud zvážil všechny shora rozvedené skutečnosti a všechny okolnosti případu, včetně té, že se obžalovaný dopustil nyní projednávaného jednání necelé dva měsíce poté, co nabyl právní moci odsuzující rozsudek citovaný ve výroku tohoto rozsudku, a v době, kdy již měl nastoupit výkon trestu, který mu byl tímto rozsudkem uložen. Dospěl tak k závěru, že účelu trestu a nápravy obžalovaného nelze dosáhnout uložením jiného než již nepodmíněného trestu odnětí svobody. Ten vyměřil s ohledem na výše uvedené polehčující okolnosti na samé spodní hranici trestní sazby stanovené pro zločin podle § 205 odst. 4 trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody od dvou do osmi let.

7. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou, neboť ani charakter a závažnost trestné činnosti, za kterou je trest ukládán, ani jeho výměra či dosavadní chování obžalovaného nejsou důvodem pro to, aby byl zařazen do přísnějšího typu věznice.

8. O náhradě škody soud nerozhodoval, neboť zboží bylo vráceno zpět nepoškozené, a poškozená obchodní společnost se tak s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení nepřipojila.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Odvolání nemohou účinně podat ti, kdož se jej výslovně vzdali.

Kladno 18. února 2021

Mgr. Ladislava Lužanová
soudkyně